

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

14 april 2016

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de arbeidswet
van 16 maart 1971 voor wat
het zondagswerk betreft**

**ADVIES VAN
DE NATIONALE ARBEIDSRAAD**

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

14 avril 2016

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 16 mars 1971
sur le travail en ce qui concerne
le travail dominical**

**AVIS DU
CONSEIL NATIONAL DE TRAVAIL**

Zie:

Doc 54 0584/ (2014/2015):

001: Wetsvoorstel van mevrouw Lijnen en de heer Van Quickenborne.
002: Toevoeging indiener.

Voir:

Doc 54 0584/ (2014/2015):

001: Proposition de loi de Mme Lijnen et de M. Van Quickenborne.
002: Ajout auteur.

1846

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n ^o de base et du n ^o consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

Bij brief van 3 maart 2015 heeft de heer S. Bracke, voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, op verzoek van de commissie voor de Sociale Zaken, de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een wetsvoorstel tot wijziging van de arbeidswet van 16 maart 1971 voor wat het zondagswerk betreft.

De bespreking van dit dossier werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen.

Op verslag van de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen heeft de Raad op 13 april 2016 het volgende verdeelde advies uitgebracht.

*
* *

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. — ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

Bij brief van 3 maart 2015 heeft de heer S. Bracke, voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, op verzoek van de commissie voor de Sociale Zaken, de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een wetsvoorstel tot wijziging van de arbeidswet van 16 maart 1971 voor wat het zondagswerk betreft. Dit wetsvoorstel werd ingediend door mevrouw Nele Lijnen en de heren Vincent van Quickenborne en Egbert Lachaert (DOC 54/0584/001-2).

In de adviesaanvraag staat vermeld dat de commissie voor de Sociale Zaken de aandacht van de Raad wenst te vestigen op volgende punten:

— de Raad dient bij de formulering van zijn advies rekening te houden met het standpunt van de betrokken paritaire comités 201, 202, 311 en 312;

— wegens de onduidelijkheid over het toepassingsgebied van de voorgestelde maatregel die uit de formulering van artikel 2 van het wetsvoorstel zou kunnen voortvloeien, dient de verwijzing in dit artikel naar de artikelen 13 tot 17 van de arbeidswet van 16 maart 1971 te worden gelezen als een verwijzing naar artikel 14, § 2 van deze wet alleen.

De Raad heeft bij brief van 6 mei 2015 aan de heer S. Bracke, voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, laten weten dat de standpunten van de betrokken paritaire comités werden opgevraagd via de Algemene Directie Collectieve Arbeidsverhoudingen. Aangezien het verkrijgen van deze standpunten enige tijd in beslag kan nemen, heeft de Raad dan ook in deze brief gevraagd om de termijn van 2 maanden die in de adviesaanvraag was vooropgesteld voor het uitbrengen van het advies te verlengen.

Bij brief van 18 mei 2015 heeft de heer S. Bracke, voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, meegedeeld dat hij ermee akkoord gaat om de termijn voor het uitbrengen van het advies te verlengen, aangezien de Raad bij de formulering van zijn advies dient rekening te houden met de standpunten van de betrokken paritaire comités.

Par lettre du 3 mars 2015, monsieur S. Bracke, président de la Chambre des représentants, a, à la demande de la Commission des affaires sociales, consulté le Conseil national du Travail sur une proposition de loi modifiant la loi du 16 mars 1971 sur le travail en ce qui concerne le travail dominical.

L'examen de ce dossier a été confié à la Commission des relations individuelles du travail.

Sur rapport de cette commission, le Conseil a émis, le 13 avril 2016, l'avis divisé suivant.

*
* *

AVIS DU CONSEIL NATIONAL DU TRAVAIL

I. — OBJET ET PORTÉE DE LA DEMANDE D'AVIS

Par lettre du 3 mars 2015, monsieur S. Bracke, président de la Chambre des représentants, a, à la demande de la Commission des affaires sociales, consulté le Conseil national du Travail sur une proposition de loi modifiant la loi du 16 mars 1971 sur le travail en ce qui concerne le travail dominical, déposée par madame Nele Lijnen et messieurs Vincent Van Quickenborne et Egbert Lachaert (DOC 54 0584/001-2).

Il est signalé dans la demande d'avis que la Commission des affaires sociales souhaite attirer l'attention du Conseil sur les points suivants:

— en formulant son avis, le Conseil doit tenir compte de la position des commissions paritaires concernées n°s 201, 202, 311 et 312;

— en raison du manque de clarté quant au champ d'application de la mesure proposée, qui pourrait découler de la formulation de l'article 2 de la proposition de loi, le renvoi, figurant dans cet article, aux articles 13 à 17 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail doit se lire comme un renvoi au seul article 14, § 2 de cette loi.

Par lettre du 6 mai 2015, le Conseil a fait savoir à monsieur S. Bracke, président de la Chambre des représentants, que les positions des commissions paritaires concernées ont été demandées par l'intermédiaire de la Direction générale Relations collectives de travail. Étant donné que l'obtention de ces positions peut prendre un certain temps, le Conseil a demandé dans sa lettre de prolonger le délai d'avis de deux mois qui était prévu dans la demande d'avis.

Par lettre du 18 mai 2015, monsieur S. Bracke, président de la Chambre des représentants, a indiqué qu'il acceptait de prolonger le délai d'avis, étant donné que le Conseil doit tenir compte, dans la formulation de son avis, des positions des commissions paritaires concernées.

Het paritair comité voor het kappersbedrijf en de schoonheidszorgen (PC 314) heeft op 30 september 2015 een eenparig advies uitgebracht, waarvan een kopie als bijlage bij onderhavig advies wordt gevoegd.

Het paritair comité voor de zelfstandige kleinhandel (PC 201) en het paritair subcomité voor de middelgrote levensmiddelenbedrijven (PSC 202.01) hebben op 1 december 2015 een verdeeld advies uitgebracht waarin louter werd vastgesteld dat de leden van de betrokken paritaire comités geen eenparig advies over het wetsvoorstel hebben kunnen uitbrengen.

De Voorzitter van het paritair comité voor de warenhuizen (PC 312), van het paritair comité voor de bedienden uit de kleinhandel in voedingswaren (PC 202) en van het paritair comité voor de grote kleinhandelszaken (PC 311) heeft tijdens de vergadering van 7 december 2015 vastgesteld dat de leden van deze paritaire comités onmogelijk een eenparig advies over het wetsvoorstel kunnen uitbrengen.

II. — STANDPUNT VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

De Raad heeft zich aandachtig gebogen over de adviesaanvraag, maar heeft geen eenparig standpunt kunnen innemen.

Gelet op het feit dat in de adviesaanvraag is opgenomen dat de verwijzing in artikel 2 van het wetsvoorstel naar de artikelen 13 tot 17 van de arbeidswet van 16 maart 1971 dient te worden gelezen als een verwijzing naar artikel 14, § 2 van deze wet alleen, gaat het advies uit van dit toepassingsgebied.

A. Standpunt van de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, brengen een negatief advies uit over het voorliggende wetsvoorstel.

Het oogmerk van het wetsvoorstel is om arbeid op zondag verder te faciliteren door de in de arbeidswet van 16 maart 1971 opgenomen uitzonderingen op de verplichte zondagsrust zo ruim mogelijk open te trekken. Het wetsvoorstel wil aan de Arbeidswet ten onrechte een economische invulling geven. De arbeidswet is zo opgebouwd dat eerst het principiële verbod om werknemers op zondag te werk te stellen geponeerd wordt, waarna enkele uitzonderingen op dit verbod opgesomd worden. De bepalingen inzake zondagsarbeid uit de Arbeidswet houden een duidelijke verplichting in in hoofde van de werkgever. Zondagsrust dient door de werkgever gerespecteerd te worden, in de gezagsverhouding werknemer-werkgever.

De uitzonderingen op de verplichte zondagsrust, opgelijst in de Arbeidswet, moeten door de werkgevers gerespecteerd worden. Hetgeen ook bevestigd werd door het Hof van Cassatie in haar arrest S.13 0100.N van 10 november 2014:

Le 30 septembre 2015, la commission paritaire de la coiffure et des soins de beauté (CP n° 314) a émis un avis unanime, dont une copie est annexée au présent avis.

Le 1er décembre 2015, la commission paritaire du commerce de détail indépendant (CP n° 201) et la sous-commission paritaire pour les moyennes entreprises d'alimentation (SCP n° 202.01) ont rendu un avis divisé, qui se contente de constater l'impossibilité pour les membres des commissions paritaires concernées de rendre un avis unanime concernant la proposition de loi.

Lors de la séance du 7 décembre 2015, la présidente de la commission paritaire des grands magasins (CP n° 312), de la commission paritaire pour les employés du commerce de détail alimentaire (CP n° 202) et de la commission paritaire des grandes entreprises de vente au détail (CP n° 311) a constaté l'impossibilité pour les membres de ces commissions paritaires d'émettre un avis unanime sur la proposition de loi.

II. — POSITION DU CONSEIL NATIONAL DU TRAVAIL

Le Conseil s'est penché avec attention sur la demande d'avis, mais n'a pas été en mesure d'adopter de position unanime.

Étant donné qu'il est indiqué dans la demande d'avis que le renvoi, figurant dans l'article 2 de la proposition de loi, aux articles 13 à 17 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail doit se lire comme un renvoi au seul article 14, § 2 de cette loi, l'avis se base sur ce champ d'application.

A. Position des membres représentant les organisations de travailleurs

Les membres représentant les organisations de travailleurs rendent un avis négatif sur la proposition de loi soumise pour avis.

L'objectif de la proposition de loi est de faciliter davantage le travail dominical en élargissant au maximum les exceptions au repos du dimanche obligatoire qui figurent dans la loi du 16 mars 1971 sur le travail. La proposition de loi entend, à tort, donner un contenu économique à la loi sur le travail. Cette dernière est conçue de telle sorte qu'elle pose d'abord l'interdiction de principe d'occuper des travailleurs le dimanche, après quoi elle énumère quelques exceptions à cette interdiction. Les dispositions de la loi sur le travail qui concernent le travail dominical impliquent une obligation claire dans le chef de l'employeur. Le repos du dimanche doit être respecté par l'employeur dans la relation d'autorité entre employeur et travailleur.

Les exceptions au repos du dimanche obligatoire qui sont énumérées dans la loi sur le travail doivent être respectées par les employeurs, ce qui a également été confirmé par la Cour de cassation dans son arrêt S.13 0100.N du 10 novembre 2014:

“de [...] toegestane afwijkingen op de zondagsrust betrekking hebben op het aantal zondagen waarop de werkgever één of meerdere werknemers mag tewerkstellen en niet het aantal zondagen bepalen dat een individuele werknemer mag worden tewerkgesteld. Het middel dat uitgaat van een andere rechtsopvatting, faalt naar recht.”

Het wetsvoorstel wil de arbeidswet herschrijven en dit volledig tegen de geest van de arbeidstijdwetgeving in. Dit zou de hele wet op losse schroeven zetten en staat bovendien haaks op de arbeidstijdregelgeving zoals deze in voege is en steeds beoogd werd.

Zondagsrust werd, net zoals de hele arbeidsduurwetgeving, afgedwongen door de arbeidersbeweging. Het belang van zondagsrust, van het mogelijk maken dat in een samenleving de overgrote meerderheid van burgers hun wettelijk voorziene vrije tijd op hetzelfde ogenblik kunnen doorbrengen, kan niet onderschat worden. Het draagt bij tot het behoud van sociale samenhang. Ook zorgt het collectieve karakter van de zondagsrust net voor een verplicht rustpunt in de week die werknemers de mogelijkheid biedt zaken te doen die op andere dagen niet kunnen gebeuren, zoals op familiebezoek gaan, met vrienden afspreken, naar een sportwedstrijd kijken, etc.. Zondagsrust geeft werknemers vrijheid en laat hen toe om even af te stappen van het gevoel dat men continu opgejaagd wordt.

Het promoten en faciliteren van zondagsarbeid, druist bovendien volledig in tegen het streven naar een betere combinatie werk, gezin & privéleven. Het is cynisch om vast te stellen dat zondagse winkeldagen lyrisch omschreven worden als “*Sunday Family Funday*”¹. Nog los van het feit dat het beschouwen van winkelen als ideale familieactiviteit tekenend is voor een net iets te veel in de verkeerde richting doorgeslagen consumptiemaatschappij, wordt hiermee volledig voorbijgegaan aan het feit dat werknemers die op zondag werken, geen enkele mogelijkheid hebben om er zelf een “family funday” van te maken. Werknemers die op zondag moeten werken, zien de mogelijkheid om iets van tijd met hun kinderen door te brengen, al minstens gehalveerd.

¹ <http://www.brussel.be/artdet.cfm?id=4843&agendaId=5310>

“les dérogations au repos dominical accordées [...] règlent le nombre de dimanches au cours desquels l’employeur peut occuper un ou plusieurs travailleurs mais ne fixent pas le nombre de dimanches au cours desquels un travailleur individuel peut être occupé. Le moyen, qui est fondé sur une autre thèse juridique, manque en droit.”

La proposition de loi entend réécrire la loi sur le travail, et va ainsi complètement à l’encontre de l’esprit de la législation relative au temps de travail. Cela remettrait en cause l’ensemble de la loi et c’est en outre complètement contraire à la réglementation relative au temps de travail telle qu’elle est en vigueur et telle qu’elle a toujours été visée.

C’est le mouvement ouvrier qui a imposé le repos du dimanche, tout comme l’ensemble de la législation relative au temps de travail. Il ne faut pas sous-estimer l’importance du repos du dimanche, de permettre que, dans une société, l’immense majorité des citoyens puissent passer au même moment leur temps libre prévu légalement. Cela contribue au maintien de la cohésion sociale. De même, le caractère collectif du repos du dimanche apporte précisément une pause obligatoire dans la semaine, offrant aux travailleurs la possibilité de faire des choses qui ne sont pas possibles d’autres jours, comme de rendre visite à la famille, rencontrer des amis, assister à une compétition sportive, etc. Le repos du dimanche donne un espace de liberté aux travailleurs, et leur permet de se défaire quelques instants du sentiment d’être sous une pression constante.

La promotion et la facilitation du travail dominical sont de plus en contradiction totale avec la recherche d’une meilleure combinaison entre travail, famille et vie privée. Il est choquant de constater que les dimanches de shopping sont lyriquement décrits comme “*Sunday Family Funday*”¹. Indépendamment du fait que la description du shopping comme une activité familiale idéale est significative d’une société de la consommation un peu trop poussée, cela ne tient pas du tout compte du fait que les travailleurs qui travaillent le dimanche n’ont, pour leur part, aucune possibilité d’en faire un “family funday”. Les travailleurs qui doivent travailler le dimanche voient leur possibilité de passer un peu de temps avec leurs enfants diminuer au moins de moitié.

¹ <http://www.bruxelles.be/artdet.cfm?id=4843&agendaId=5310>

Bijkomend staat het promoten en faciliteren van zondagsarbeid haaks op het streven naar werkbaar werk. De huidige flexibiliteit maakt het voor de werknemers in kwestie nu reeds moeilijk om hun gezinsleven georganiseerd te krijgen.

Specifiek wat het voorliggende wetsvoorstel betreft, wordt in de tekst van de adviesaanvraag enkel verwezen naar een aanpassing van artikel 14, § 2 van de arbeidswet van 16 maart 1971. In het wetsvoorstel zelf is evenwel sprake van een aanpassing van de volledige artikels 13 tot en met 17 van voormelde arbeidswet. Het wetsvoorstel dat ter behandeling voorligt in de Kamer², werd tot nog toe niet aangepast aan de adviesaanvraag en slaat nog steeds op de volledige artikels 13 tot en met 17 van voormelde arbeidswet.

Artikel 14, § 2 handelt over de uitzondering op de verplichte zondagsrust voor badplaatsen, luchtkuuroorden en toeristische centra. Het artikel, dat uitgevoerd wordt via artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 9 mei 2007, laat werkgevers gevestigd in badplaatsen, luchtkuuroorden en toeristische centra toe om hun werknemers te werk te stellen tijdens bepaalde periodes.

Op 22 oktober 2015 waren reeds 54 gemeenten erkend als toeristisch centra³, wat ongeveer 10 % van alle Belgische gemeenten is. Behalve deze dienen ook nog de 13 badplaatsen⁴ en de luchtkuuroorden meegerekend te worden. De wildgroei aan toeristische centra doet op zich reeds afbreuk aan het beoogde uitzonderingskarakter van de erkenning als toeristisch centrum.

Bovendien komt het wetsvoorstel in kwestie er niet op vraag van de betrokken sectorale sociale partners. In geen enkel paritair comité werd vanuit de werkgevers- of vakbondszijde ooit een dergelijke vraag gesteld. In navolging van de vraag vanuit de Raad om zich alsnog hierover uit te spreken, hebben de sectorale sociale partners van het kappersbedrijf en de schoonheidszorgen eenparig laten weten dat wat hun activiteiten betreft, het huidige wettelijke en regelgevende kader voldoet.⁵ Een wetswijziging is voor hen geenszins vereist. Drie andere betrokken paritaire comités (bedienden van de kleinhandel in voedingswaren, grote kleinhandelzaken en warenhuizen) hebben bovendien geweigerd zich uit te spreken. Van enige vraag vanuit de betrokken sectoren om het wettelijke en regelgevende kader aan te passen, kan volgens de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen dan ook geen sprake zijn.

In het licht van al het voorgaande, kunnen de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen niet akkoord gaan met de door het wetsvoorstel beoogde wijziging van de arbeidswet.

² <http://www.dekamer.be/kvvcr/showpage.cfm?section=/flwb&language=nl&cfm=/site/wwwcfm/flwb/flwbn.cfm?lang=N&legislat=54&dossierID=0584>

³ <http://www.werk.belgie.be/WorkArea/DownloadAsset.aspx?id=34880>

⁴ <http://www.dekust.be/nl/inspiration/de-10-kustgemeenten>

⁵ Eenparig advies PC 314 d.d. 30 september 2015.

En outre, la promotion et la facilitation du travail dominical sont contraires à la recherche d'un mode de travail soutenable. La flexibilité actuelle rend déjà difficile, pour les travailleurs en question, d'arriver à organiser leur vie familiale.

En ce qui concerne spécifiquement la proposition de loi soumise pour avis, le texte de la demande d'avis fait uniquement référence à une adaptation de l'article 14, § 2 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail. La proposition de loi proprement dite parle toutefois d'une adaptation de l'ensemble des articles 13 à 17 de ladite loi sur le travail. La proposition de loi qui est à l'examen à la Chambre² n'a pas encore été adaptée à la demande d'avis et porte toujours sur l'ensemble des articles 13 à 17 de ladite loi sur le travail.

L'article 14, § 2 traite de l'exception au repos du dimanche obligatoire pour les stations balnéaires, les stations climatiques et les centres touristiques. Cet article, qui est exécuté par l'article 3 de l'arrêté royal du 9 mai 2007, permet aux employeurs établis dans des stations balnéaires, stations climatiques et centres touristiques d'occuper leurs travailleurs pendant certaines périodes.

Au 22 octobre 2015, 54 communes étaient déjà reconnues comme centres touristiques³, ce qui représente environ 10 % de toutes les communes belges. À celles-ci s'ajoutent encore les 13 stations balnéaires⁴ et les stations climatiques. Par elle-même, la prolifération des centres touristiques remet déjà en cause le caractère exceptionnel prévu de la reconnaissance en tant que centre touristique.

En outre, la proposition de loi en question n'intervient pas à la demande des partenaires sociaux sectoriels concernés. Ni les organisations d'employeurs, ni les organisations de travailleurs n'ont jamais formulé une telle demande dans aucune commission paritaire. Le Conseil national du Travail leur ayant demandé de se prononcer sur ce sujet, les partenaires sociaux sectoriels de la coiffure et des soins de beauté ont fait savoir, de manière unanime, qu'en ce qui concerne leurs activités, le cadre légal et réglementaire actuel est suffisant⁵. Une modification législative n'est, selon eux, aucunement nécessaire. Trois autres commissions paritaires concernées (employés du commerce de détail alimentaire, grandes entreprises de vente au détail et grands magasins) ont en outre refusé de se prononcer. Les membres représentant les organisations de travailleurs estiment dès lors que l'on ne peut parler d'aucune demande émanant des secteurs concernés en vue d'adapter le cadre légal et réglementaire.

À la lumière de ce qui précède, les membres représentant les organisations de travailleurs ne peuvent pas souscrire à la modification de la loi sur le travail visée par la proposition de loi.

² <http://www.dekamer.be/kvvcr/showpage.cfm?section=/flwb&language=fr&cfm=/site/wwwcfm/flwb/flwbn.cfm?lang=N&legislat=54&dossierID=0584>

³ <http://www.emploi.belgique.be/DownloadAsset.aspx?id=34880>

⁴ <http://www.dekust.be/nl/inspiration/de-10-kustgemeenten>

⁵ Avis unanime de la CP 314 du 30 septembre 2015.

Het standpunt van de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen beperkt zich conform de adviesaanvraag tot de voorgestelde wijziging aan artikel 14, § 2 van de arbeidswet. Indien zou blijken dat het de bedoeling is om daadwerkelijk artikels 13 tot en met 17 van de arbeidswet te wijzigen, willen de leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen benadrukken dat zij ook hiervan geen voorstander zijn.

B. Standpunt van de leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, beschouwen het voorstel betreffende artikel 14, § 2 van de arbeidswet als een vereenvoudiging. Ze zijn dan ook voor een wetswijziging die de kleinhandelszaken en kapperssalons in badplaatsen en toeristische centra in staat stelt om personeel in te zetten gedurende meer dan 13 zondagen buiten het toeristische seizoen.

De secretaris,

J.-P. DELCROIX

De voorzitter,

P. WINDEY

La position des membres représentant les organisations de travailleurs se limite, conformément à la demande d'avis, à la modification proposée de l'article 14, § 2 de la loi sur le travail. S'il devait apparaître que l'objectif est de modifier effectivement les articles 13 à 17 de la loi sur le travail, les membres représentant les organisations de travailleurs soulignent qu'ils n'y sont pas non plus favorables.

B. Position des membres représentant les organisations d'employeurs

Les membres représentant les organisations d'employeurs envisagent la proposition concernant l'article 14, § 2 de la loi sur le travail comme une simplification. Ils sont dès lors favorables à une modification législative visant à permettre aux magasins de détail et aux salons de coiffure situés dans les stations balnéaires et les centres touristiques d'occuper du personnel pendant plus de 13 dimanches en dehors de la saison touristique.

Le secrétaire,

J.-P. DELCROIX

Le président,

P. WINDEY

Service public fédéral
Emploi, Travail
et Concertation sociale

Paritair comité voor het kappersbedrijf en de schoonheidszorgen (PC 314)

Vergadering van 30 september 2015

**EENPARIG ADVIES VAN HET PARITAIR COMITE VOOR HET KAPPERSBEDRIJF EN DE
SCHOONHEIDSZORGEN (PC 314) OVER HET WETSVORSTEL TOT WIJZIGING VAN DE
ARBEIDSWET VAN 16 MAART 1971 IN VERBAND MET ZONDAGSARBEID, DOC 54 0584/001**

Op de voltallige vergadering van 30 september 2015 van het Paritair comité voor het kappersbedrijf en de schoonheidszorgen (PC 314), hebben de leden het volgende eenparig advies geformuleerd :

1. Het PC 314 wil vooreerst beklemtonen dat zij zich niet betrokken acht bij de voorgestelde wetswijziging, omdat het huidige wettelijke en regelgevende kader voor de activiteiten die onder zijn bevoegdheid vallen voldoet en het comité voormeld kader niet wenst uit te breiden :
 - in de kapsalons gelegen in de badplaatsen, in de luchtkuuroorden alsook in de toeristische centra, kunnen werknemers al een volledige zondag tewerkgesteld worden volgens de voorwaarden vastgesteld door het koninklijk besluit van 9 mei 2007; wat de werknemers van fitnesscentra betreft wordt de tewerkstelling op zondag en op feestdagen toegelaten op grond van een koninklijk besluit van 11 januari 1993 (B.S. van 9 februari 1993);
 - de collectieve arbeidsovereenkomst gesloten op 2 september 2010 (nr. 101167/CO/314, K.B. 12 december 2010, B.S. 7 januari 2011) in PC 314 bepaalt de financiële omkadering van prestaties verricht op zondag of op een feestdag (aanvullend loon) en garandeert de werknemers 12 vrije zondagen per kalenderjaar;
2. Daarnaast oordeelt PC 314 dat het zich niet moet inlaten met het standpunt hetwelk het concept « werknemers » een collectief concept is.